

אשית עצות בנפשי

שיחות זכנינים

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

פרשת תזריע

תשפ"ד

שיעור ליל שישי
צו תשפ"ד

שבת בצל הרה"י
מפי אחד המשתתפים

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימו -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרשת צו - פרה תשפ"ד

בקרית ברסלב

שבת והודאה על פיאות

יש השבוע הרבה על מה לדבר, הן בפרשת צו והן בפרשת פרה, ואתחיל עם שבח והודאה להשי"ת, היום הוא יום גדול בשבילי, הקב"ה זיכני במתנה גמורה לעשות תגלחת לבני יחזקאל נ"י, שמחה גדולה מאוד היא לי, שזוכים לעשות פיאות לילד, זה כמו לחתן ילד, ר' נתן אומר עיקר היהדות הן הזקן והפיאות, אנשים מחפשים את העיקר, וזה העיקר, לכן כשזוכים שמגלחים שערות ראש ילד בהגיעו לגיל שלש, ועושים לו פיאות ומניחים לו ציצית, ועוטפים אותו בטלית, ומביאים אותו לתלמוד תורה, ואומרים איתו א' ב', זה ממש חתונה, אבל זה פלא שזה עולה יותר מחתונה, כי החתונה כאן חינם לגמרי, ואילו בתגלחת ילד עולה לחלק קצת מיני מתיקה לילדים, ולכן אודה מאוד להקב"ה, ובעל שמחה יש לו כח לברך, לכן אברך את כולכם עם ילדים.

לברך שירצו ילדים

היום כבר צריך להחליף את נוסח הברכות, פעם היו מגיעים לצדיק, והצדיק היה מברך, שיהיה לך ילדים, היום הצדיק צריך לברך, שתרצה שיהיה לך ילדים, שתעריך מה זה ילדים, אני לא מדבר בתקופה שקשה לאשה,

כמוכן היא צריכה לדבר עם הרב ולשאול דעת תורה, אני מדבר כעת על מה ששומעים היום שפה נוראה אפילו מאנשים שומרי תורה ומצוות, והם שואלים על חשבון מי מביאים ילדים, זה עולה כסף, איך ישלמו את זה, לכן צריכים לברך היום, שתרצה שיהיה לך ילדים, אותו דבר זה בשידוכים, בחורים מבקשים ברכה לשידוך, צריך לברך אותם, שירצו להתחתן, שירצו שידוך כי רוצים להיות שמורים בקדושה, רוצים שידוך כי הקב"ה ציווה עלינו להתחתן, ומי שרוצה באמת לעשות רצון ד', לא עושה כל מיני תנאים, כמו 'אני לא לוקח מארץ ישראל', ולא מלונדון, ולא מברזיל, הרי צריך להתחתן כי הקב"ה אמר לנו להתחתן, יש להתרחק מכל מיני חכמות המדמה, כמה שהבחור מתבגר הוא ממציא חכמות חדשות ונראה לו שהוא פיקח, ולכן חייבים להחליף היום את נוסח הברכות, ד' יעזור שתרצה להתחתן ד' יעזור שתרצה ילדים.

ילדים מביאים שלום בית

בעניינים אלו אסור לפסוק לבד, בני הזוג צריכים ללכת לרב ומורה הנראה ירא שמים, שישמע את דעתה, את הכוחות שיש לה בגוף

עבור אחרים, וזה מאוד מועיל, תפילות לחברים מאוד מועיל, ובפרט בשעת עת רצון, כשפותחים את הארון קודש, מזכירים את החבר שצריך להיפקד, ואת החבר שצריך פרנסה וכדו', ראיתי דבר מעניין במשך השנים, שמאוד הועיל, שני חברים שקיבלו על עצמם, כל אחד יתפלל עבור השני, הרי שניהם צריכים ישועה, וכל אחד יבקש על השני, לפרנסה ולשפע ולשמחת החיים, ולבריאות בגוף ובנפש, הרי זה נס גדול מהשמים שאנחנו יכולים להמשיך את החיים מבלי מתקפת עצבים.

לגרום רש"י

כל זה היה 'הקדמה קטנה' לכבוד התגלחת, להודות לד' ברבים, כעת ניגש לשיעור, הרי בדברי רש"י רואים היכן הקב"ה דר, להרה"ק הקדושת יו"ט לא היו ילדים המון שנים, והוא הלך לרבו, לצדיק, הרה"ק מצאנו זי"ע, והוא הבטיח לו שיהיו לו בנים שיאירו את העולם, ואכן נולדו לו שני ילדיו העצי חיים זי"ע והרה"ק מסאטמאר זי"ע, ופעם אחת כשהיו ילדים קטנים, שלחם אביהם להרה"ק ר' מרדכי מנדווארנא ואמר להם הצדיק, תלמדו חומש רש"י כי הכרתי אנשים גדולים שלא ידעו היכן הקב"ה דר, כי לא למדו חומש רש"י, ולכן אלו שרוצים להוסיף שיעור בלימוד התורה, ילמדו חומש רש"י, תתחילו ללמוד בלי להבין, רבינו אומר ובמילא יבין, אני מכיר אברך שהוא מאוד קרוב אלי, ואמר לי שהמון שנים גרס את דברי רש"י, על אף שזה היה לו תמוה, כי בשלמא משניות וגמרא יש סגולה בתיבות הקדושות, וכן בזוהר יש סגולה בתיבות, אבל רש"י כל המטרה זה להבין, כי רש"י מפרש את החומש ואת הגמרא, ואף ראה מכתב באשר בנחל, שאפשר ללמוד דברי רש"י בהבטת עיניים, וא"כ כל הענין הוא להבין, אבל הוא המשיך בתמימות לגרום, ועם הזמן ראה שהוא רואה דברים

ובנפש, אבל אסור לעשות חשבון שהילדים מפריעים לישון בשבת אחה"צ, הרי השנים רצים, ועוד זמן קצר תהיה כבר זקן ומבוגר, ואם לא תביא דורות מי יסתכל עליך אחרי זה, הרי תהיה מבוגר בודד, אני מדבר עכשיו לגבי עולם הזה בענין זה, כי לגבי ענין רצון ד', אסור לעשות שיקול אם זה נוח או לא, אני מדבר על עולם הזה, הרי יותר טוב לעולם הזה שלך, שיהיה לך הרבה ילדים, אבל המטפלים אומרים, שצריכים כמה שנים של ריפוי, בשנים האלו אתה תכיר אותה, והיא תכיר אותך, וכעת זה לא תקופה של ילדים, אלא שלש שנים לשבת אחד ליד השני ולהכיר אחד את השני, כאלו דיבורים של שטויות נוראות, מה שהמטפלים האלו הורסים את האנשים, והכל בגלל בצע כסף, קודם מפרידים אותם, אחרי זה מחזירים אותם ושלא יגדלו דורות, וזה ממש ההיפך מהתורה, כי לפי התורה ילדים מביאים שלום בית, כפי שרואים בתורה הקדושה בפרשת סוטה, שבעל שאין לו שלום בית כי חושד אותה בדברים הגרועים ביותר, אחר שמצא אותה מדברת עם גבר זר [בתורה הקדושה רק עבירות נחשבין לבעיה בשלום בית], אומר הקב"ה ימחק שמי להחזיר להם את השלום בית, ואם בסוף נתברר שלא עשתה את העבירה, מברכת אותה התורה בברכת 'ונקתה ונזרעה זרע' שיהיה לה הרבה ילדים, רואים מזה שילדים זה טובה לשלום בית, הרי לפי המטפלים צריך לעשות כמה שנים של ריפוי בלי ילדים, אבל התורה אומרת שהריפוי שלהם זה עוד ילדים, ולכן אודה להקב"ה שזכיתי היום לעשות תגלחת לעוד ילד ברוך השם.

להתפלל על מי שצריך להיוושע

וכל אלו המצפים לזרע של קיימא, צריכים להמשיך להאמין בכח התפילה, ובכח המעשים הטובים, והקבלות הטובות, יש אנשים שעושים סגולה לקבל קבלות טובות

יפים ברש"י, וחידושים נפלאים.

כל אחד כפי מידתו וכוחו

יש הרבה מה לדבר על קרבן עולה, רבינו אומר שקרבן עולה זה כשהאדם שובר את עצמו בהתבודדות כקרבן עולה, אבל כרגע נדבר על דברי רש"י על הפסוק ולבש הכהן מדו בד, כותב רש"י היא הכתונת, ומה תלמוד לומר מדו, שתהא כמידתו, כל כהן צריך ללבוש את הכותנת במידתו, ולא במידת חבירו, ואני לומד מזה שאני לא יכול לחקות את החבר שלי, ואם חבר שלי יכול לקום כל בוקר ב4 בבוקר, או שהוא מצליח לסיים את כל השיעורים, אומר לי הקב"ה שאני ילבש כתונת במידה שלי, ולא במידה של חברי, פעם הגיע יהודי לרבינו ואמר שהוא לא מסוגל לקום בחצות, אמר לו רבינו החצות שלך יהיה בשעה 3, הגיע יהודי למוהרא"ש ואמר לו שהוא לא יכול לקום ב3 ואפילו לא ב6, אמר לו מוהרא"ש תקום ב8, הגיע יהודי ואמר למוהרא"ש שאפילו בשמונה הוא לא יכול לקום, אמר לו מוהרא"ש תקום תתפלל ותקרא קרי"ש ותחזור לישון, כל אחד עם העבודת השם שלו.

כשיש חלישות הדעת ממי שיותר גדול ממך בעבודתו בעבודת השם, אפשר ללמוד ממנו עבודת השם ולהגיד, הוא עובד את ד', אני גם אעבוד את השם לפי דרכי, היה פעם חתן כאן בישיבה, שמאוד קינא בכל הבחורים שניגשים לחתונה כשסיימו מאה ואחד פעמים מסכת וכדומה, ולא היה לו בינתיים את כוחות הנפש לכך, אז הוא נהיה חבר בארגון 'חברים', ארגון העסוק בעשיית מעשי חסד, וקיבל על עצמו ללכת למאה ואחד פניות של חסד עד החתונה, זה קנאת סופרים שמרבה חכמה, מוהרא"ש מדייק שלא כתוב קנאת סופרים תרבה סופרים, סופרים הכוונה למלמדים ואברכי כולל, ואם מישהו מקנא בו, שלא יגיד אני גם אהיה סופר כמוהו, אני עוזב את העבודה ונכנס לכולל – אני אקבל כל אחד, אף אם אין לך חולצה לבנה, כל מי שרוצה יכול להיכנס לכולל – אבל כתוב קנאת סופרים תרבה חכמה, כל אחד מרבה את החכמה שלו, את העבודת השם שלו כפי מידתו, הוא לומד בהתמדה, אני אעשה חסד בהתמדה.

כל אחד יעשה הכי טוב מה שהוא יכול

מוהרא"ש היה מספר שהגיע פעם אחת בעל עגלה, אל רב העיר, ואמר לו, מה זה הדבר הזה שהרב יושב ולומד כל היום, וכולנו מחזיקים אותו בפרנסתו, ואילו אני עובד קשה, שאל אותו הרב אתה רוצה שמישהו יממן אותך ותלמד, הוא ענה שכן, אמר לו הרב אני יממן אותך, ובוא תשב ותלמד, אמר היהודי הרי אני לא יודע ללמוד, אמר לו הרב מספיק שתגיד תהלים, והוא עזב את העבודה שלו, והתיישב להגיד תהלים, במזמור י' הוא כבר יצא לעשות תה, במזמור כ' הוא חיפש סוכרזית, במזמור ל' הוא חיפש לימון, ובמזמור מ' הוא נרדם, ובמזמור נ' הוא אמר לרב שהוא כבר לא כועס עליו והוא חוזר לסוס ועגלה שלו, ושהרב ישב שם עד מאה ועשרים שנה, צריך לדעת שלא

לא להתפעל מחברים המצליחים יותר

אבא שאומר לילד אחד, תהיה כמו הילד השני, אח שלך, זה סם המות, רעל, ובטח כשאומר לו להיות כמו ילד ממשפחה אחרת, זה הכוונה מדו בד, שתהא כמידתו, ככה רואים בדברי רש"י, אני רואה את זה ברש"י אחרי שנים של גירסא ברש"י, ר' נתן כותב בהלכות פסח, שיש יותר אנשים שיש להם חלישות הדעת ועוזבים את הצדיק המסייע להם לעבודת השם, מחמת חברים טובים, יותר מאלו שעוזבים כי יש להם חברים לצים, ואף שהלצים הם גרועים מאוד ולוקחים את האדם מרבינו, אבל יש דבר גרוע יותר,

להיות בשמחה, אבל לא להתפעל ולהישבר ולחשוב שצריך לעשות כמוהו.

לכבות רק בהתבודדות

אנחנו מוצאים השבוע עוד דבר חשוב ברש"י, ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה, וכותב רש"י דרך ארץ שלא ימזוג כוס לרכו בכגדים שבישל בהן, ולכן יש ללבוש בגדים אחרים בעבודה ולא להיות עם הבגדים המלוכלכים מהוצאת הדשן, ואני רואה כאן ברש"י שיש שני מיני בגדים בעבודת השם, יש בגדים שבהם הולכים להתבודדות, ובוכים להקב"ה, ופותחים את הלב, ומוציאים את כל המוגלה והזיהום והעצבות הנדחקת בלב, אבל אחרי זה הולכים לבית כנסת ללמוד ולהתפלל ולעשות מצוות, חייבים ללבוש בגדים אחרים, בגדים של שמחה, לא חושבים מהעבר ולא חושבים מכל העבירות שעשו פעם, צריך להיות בשמחה, בהתבודדות נלך עם בגדי ההתבודדות, ונבכה על מצבינו, רבש"ע אני יודע מה האמת, מי אני באמת, אני יודע כמה אני רחוק ממך, למה אני צופה בדברים אסורים, למה אני כועס, ואני עוד כועס על אשתי, למה אני לא מכיר במתנה הטובה שנתת לי.

לא לכפור בטובה

שומו שמים האברך היה פעם בחור, והיה כל כך בודד, ראה עוד חבר מתחתן ועוד חבר מתחתן, הצער ויסורי הנפש היו נוראים, אף אחד לא רצה אותו, והנה הקב"ה עזר לו והתחתן, למה הוא לא מכיר במתנה, לא קרה כלום שיש לה כל מיני עניינים וכו', גם לנו יש, ולכן אנחנו כאן בעולם הזה לעבוד על זה, תבכה לרבש"ע ותגיד: למה אני כועס עליה ולא מרוצה ממנה, למה אני מתעצבן ממנה, למה אני לא רוצה שהיא תהיה מרוצה

כל אחד שיושב בכולל נהיה דייקן, זה ענין של סיעתא דשמיא, הקב"ה נותן מתנה ליהודי שיוכל לפסוק, וכל אחד שלומד יש לו את המדרגה שלו בלימוד, ואם הוא רואה שחבר שלו לומד בהתמדה, שילמד ממנו לעבודת השם שלו, ויעשה את מה שהוא יכול לעשות יותר טוב.

החשיבות של היהודים הפשוטים

לפני שהבעשטה"ק הגיע, היו בתי כנסיות לתלמידי חכמים, ובתי כנסיות של הבעלי בתים, והם חיפשו מניינים, אף אחד לא הסתכל על החייטים ועל הבעלי עגלה, והגיע הבעשטה"ק והכניס אותם בתוך כלל ישראל, והחשיב כל פעולה שהם יכולים לעשות, אם זה עשיית חסד לכל סוגיו, אנשים הולכים לבתי חולים להניח תפילין לאנשים, ויש כאלו שיש להם רכב ולוקחים את האנשים לבתי חולים, וכל מיני סוגי עזרה, כל אחד עושה את מה שהוא יכול לעשות, מדו בד, כמידתו, לא להסתכל על אחרים ולרצות לעשות כמוהם, כי זה יפיל אותך יותר מהלצים, יש לצים שמגיעים ואומרים לי, מה אתה לומד משניות? מצאת לך דרך? אתה חושב שרק אתה לומד? כולם לא לומדים? והאמת היא שמהלץ אני לא מתפעל כלל, כי למה כשמישהו הולך לאכול טשולנט באיזה מקום שהוא מצא ששם מוכרים הכי טעים, אם יגיע חבר ויגיד לו, מה אתה חושב שרק אתה אוכל טעים? בכל המקומות אין טשולנט כזה? הוא פשוט יצחק ולא יתייחס, כי זה טעים לו והוא ימשיך לקנות איפה שטעים לו, אותו דבר זה בהיכל הקודש, אני מצאתי כאן מה שטעים לי, אבל אם רואים איזה אברך שחיי עבודת השם מאירים לו, בכל מקום שהולך, טוב לו, רואים את העדינות עליו, רואים את ההתבודדות שלו, זה יכול מאוד לשבור, אל תסתכל על השני, תעשה גם התבודדות, ותגיד, רבש"ע אני גם רוצה מידות מעודנות, אני גם רוצה

אחד, והשבוע נגמר, וכל החשבון שהיה לך מהיכן לשלם נגנז כי הבנק בדיוק נסגר, והיא רוצה כעת לבכות, ואתה רוצה לברוח מהכל ולשמוע את קול הצפרדעים, אבל רצון השם היא שתקשיב לה, תשאל אותה מה עוד היה היום, מי עוד התקשר, והאם יצאה, ותספר לה גם איזה משהו יפה שהיה לך, מצאת חבר, והלכת למכולת וכו', ואם אשתך לא מעניינת אותך, המצב מר ואיום, תיזכר איזה שמחה היה לך כשהתחתנת, מה השתנה, היא לא השתנתה כלל, אתה השתנית, תבקש מהקב"ה שיהיה לך טוב איתה, תטייל איתה, אם היא רוצה לאכול ביחד תאכל איתה, אם היא רוצה לקנות קניות, תלך איתה, אלו לא דברים מיותרים, כי אי אפשר להיות ירא שמים רק אם בבית נעים ואם יש שלום בית.

ושמחה, רבש"ע למה אני לא חושב כעת לפני החג לקנות לה איזה תכשיט או בגד, אפשר להיות יהודי יפה שקונה 'אתה הראית', הרי לא יקרה כלום אם לא יקנה אתה הראית, אבל לאשתו הוא לא קונה כלום, צדקה זה דבר מאוד חשוב, אבל קודם צריך לתת לאשה, גם אם היא אומרת אני לא צריכה, אני יודעת שאתה לחוץ כעת כלכלי אני לא רוצה, תביא לה מתנה ותתן לה, אשה לא משתמשים רק בעת שצריכים להיקרא נשוי, כשהמשפחה מתכנסת ולא מתאים שתבוא לשם בודד, ואתה לא רוצה להיקרא לוזר, כי עוד מעט כשיהיה חשיבות יותר גדולה להיות גרוש, תרצה לבוא לשם גרוש, העיקר לא להיות מפסידן.

שאשתך תהיה הקווי נייעם שלך

כשאברך מגיע הביתה ומתיישב לאכול ארוחת ערב, אם אין לו לימודים טובים, הוא לוקח את הטלפון ומתקשר לשמוע חדשות בקווי הנייעם, בקול הצפרדעים וכו', והיא מלאה במידות טובות, ושותקת ולא אומרת כלום, למה שלא תשב ותשאל אותה איך עבר עליה היום, למה שהיא לא תהיה הקווי נייעם, אם הייתם יודעים מי מדבר בקווים האלו, לא הייתם מעיזים לשמוע, הראיתי לא מזמן לבחור אחד, על אחד המדברים בקווים, יהודי זה הוא זה שמשמיע שם את הדרשות, והבחור נבהל, מה? אותו אני שומע? אם אשתך יושבת ובוכה, לא קרה כלום, מותר לה לבכות, גם לגברים יש לפעמים רצון לבכות, אבל לא מתאים לבכות לאשה, ואין חבר טוב שאפשר לבכות אליו, אז הולכים ובוכים להקב"ה, או בוכים בציון של צדיק, בוכים ומשתחררים, אבל אשתך תלויה בך, והיא רוצה לבכות ולספר מה אמרה לה אחותה וגיסתה, תקשיב לה, אף שאין לך כח עכשיו, כי המוח שלך עסוק עכשיו לגלגל כסף, כי לוויית כסף מהשכן שלך לשבוע

לא להיות עסוק בטלפון בבית

תבכה על זה לרבש"ע שיהיה לך נעים בבית, תגיד, רבש"ע למה אני לא רוצה להיות בבית, הרי האברך לא נמצא כל היום בבית, כי זה מאוד לא בריא להיות כל היום בבית, ולכן האברך יוצא לעבודה, ויוצא שלש פעמים לבית כנסת להתפלל וללימודים שלו, אבל את ה'קצת זמן' שהוא צריך להיות בבית, אין לו סבלנות לזה, שעה אחת לשבת בבית אחרי העבודה ולשוחח, אם היא לא נותנת לך לצאת אחרי זה בחזרה לבית כנסת, כנראה שבשעה הזאת לא היית ממש בבית, היית עסוק עם הטלפון שלך, למה אתה בכלל מכניס את זה הביתה, הרי יש לך ילדים, חייבים לשמור עליהם, ואם שניכם יושבים עם הטלפון ירחם השם עליכם, ואם השלום בית שלכם זה רק אם אתם צופים יחד בטלפון ד' ישמרנו, יעזור לכם ד' שיהיה לכם שלום בית.

הצדיק מטהר מטומאת ניאוף

וזוכים לשלום בית על ידי פרשת פרה,

ועל ידי שהולכים התבודדות, וכשאתה הולך התבודדות, תבקש על טהרת המחשבה, תבקש על זה שאין לך שלום בית, רבש"ע למה לא טוב לי בבית, למה אני מעדיף לצאת עם חברים, הרי רוב היום אנחנו בין כה עם חברים בעבודה ובבית כנסת, למה אי אפשר לצאת לטייל קצת עם האשה, למה לא לנסוע לחופש איתה, נפלתם על הראש? לנסוע לחופש עם חברים? תיסע עם אשתך, אולי יש מקומות שאסור לנסוע עם האשה... אבל כאן אם ישמעו שנסעת עם אשתך, תהיה מחשובי הקהילה, ימנו אותך לז' טובי הקהילה, כמובן שהכל חייב להיות בקדושה וטהרה, אסור ללכת למקומות שיש תערובות אנשים ונשים, אבל תצא איתה למקומות שנקי שם, זה קדושה וטהרה, ואם אתה רוצה בחופש ללכת עם משקפיים מוזרות, ולפתוח כמה כפתורים בחולצה להיראות חברמן, מצויין, תעשה את זה בחופש, רק תזכור להתפלל שחרית מנחה מעריב, ואם אתה רוצה ללבוש שם מכנסיים עם צבע, תלבש, ותוציא את כל הנערות שבוער בך ותראה שהכל כלום, ואם בכל השנה אתה לובש מכנסיים בצבע, תלבש בחופש שחור לבן... הרי חייבים לעשות שינוי בחופש, מצויין, אין בעיה בדברים האלו, כל עוד שאתה עושה את זה לפי התורה, עם ראש נקי, ועם אשתך, ולא לשבת עם חברים במקומות מפוקפקים.

אני נשוי הכי טוב

ומי שלא מבין את זה חייב לבכות על זה לרבש"ע, ולספר את האמת להקב"ה, רבש"ע יש לי טומאת מת בראש, תאוות ניאוף, אשתי לא טובה לי, רבש"ע מה יהיה איתי, כשיהודי חושב שמישהו אחר התחתן יותר טוב, זה טומאת מת, ואם מישהו חושב להתגרש ולהתחתן עם מישהי אחרת, שידע שהיא טובה לו עד לרגע שיקדש אותה, אחרי שיגיד הרי את מקודשת לי, יבוא היצר ויבלבל אותו

כי רבינו אומר שטומאת מת, שהיא אבי אבות הטומאה, הכוונה לתאוות ניאוף, היום אין טהרה מטומאת מת, אבל היום נטהרים מתאוות ניאוף, והעצה להיטהר מזה היא לבוא אל הכהן אל הצדיק, ולהקשיב לכל דבריו ולציית, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן [חלק ב' סימן ע"ד] אחר פורים קורין פרשת פרה והיא הכנה לפסח, באים לכהן והכהן אומר דברים שנראים מוזרים ומעניינים, לוקחים כמה עשבים ולוקחים פרה בלי שערות שחורות, ומערבבים עם מים, וזורקים מים, וכי זה מה שיעזור לי, אבל ככה הכהן עושה והוא מביא טהרה, אם הצדיק אומר לך שתקח משניות ותגרוס פרק אחד ליום, אל תתחכם, זה מה שיטהר אותך, אל תסתכל על האנשים החשובים האלו שמסיימים כל חודש משניות, אני נוסע לפעמים עם נהגים חדשים, וכשרואים מרחוק משאית הם מיד מתחילים להוריד את המהירות עד כדי עצירה, ואני אומר להם, מה אתה מסתכל על מה שיש במרחקים, תראה מה קורה לידך, תסתכל כאן על עצמך, אני שומע בחזרה אחרי הרבה שנים שאברכים אומרים לי שזה לימד אותם להסתכל על עצמם, מוהרא"ש היה מספר על איזה אדמו"ר גדול שכל פעם שנסעו ברכב במנהרה, הוא כופף את ראשו... אנשים מסתכלים שם ושם, ולא מסתכלים על עצמם, אנשים מסתכלים על זה שמסיים כל חודש ששה סדרי משנה, או על האברך החשוב בארץ ישראל שמסיים כל חודש ש"ס בבלי וירושלמי, אסור לנו להסתכל על אחרים, אנחנו מתחדשים עכשיו בשבת בפרה, ומקבלים על עצמינו לפתוח כל יום את המשניות וללמוד פרק אחד, וזה פרשת פרה, להקשיב לקול הכהן, הכהן יטהר אותנו עם עצותיו.

לא לנסוע לחופש עם חברים

הכהן מלמד אותנו להיות בטהרה, על ידי שלומדים משניות, ועל ידי שאומרים תהלים,

שוב עם טומאת מת, הס"מ מנסה להיכנס לכל בית נשוי ולהפריד את הלבבות, כדי להרחיקם מהקדושה ולהכניס בהם טומאת מת, כל אברך חייב לדעת שהוא נשוי הכי טוב שיש, ולהוציא טומאת מת מראשו, ויוצאים מזה על ידי שמצייתים לצדיק.

שמעתי דבר מאוד מעניין מהרה"צ ר' יצחק, בפרשת מצורע כתוב והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר, המטהר זה הכהן ו-המטהר זה האיש הטמא המצורע שבא לכהן שיטהרנו, מה ההבדל ביניהם, נקודה אחת, מחירי"ק לשו"א, וזה בא ללמדינו שלא יאמר האדם, וכי הצדיק הזה גדול כל כך שיכול לטהרנו, כי די בזה שהוא בנקודה אחת גדול ממך, אם מצאת צדיק שגדול ממך בנקודה אחת, תקבל ממנו את העצות והוא יטהר אותך, ברוך השם שמצאנו את הכהן, הגענו כאן לרבינו בחיידר היכל הקודש, הכל ערוך לפנינו כשולחן הערוך, ובפרשת פרה נהגו לנסוע לצדיקים, סבא שלי זצ"ל היה נוסע לליזענסק לשבת פרה, חיפש צדיק שיטהרנו, לנו יש את רבינו, נוציא את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, ונקבל טהרה, אם שואלים אותך לאן נוסעים לשבת פרה, התשובה שנוסעים לסלון, ומוציאים את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, ומתחזקים בעצות הקדושות של רבינו.

הצדיק יותר ממך אפילו אם זה רק בנקודה אחת

שמעתי דבר מאוד מעניין מהרה"צ ר' יצחק, בפרשת מצורע כתוב והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר, המטהר זה הכהן ו-המטהר זה האיש הטמא המצורע שבא לכהן שיטהרנו, מה ההבדל ביניהם, נקודה אחת, מחירי"ק לשו"א, וזה בא ללמדינו שלא יאמר האדם, וכי הצדיק הזה גדול כל כך שיכול לטהרנו, כי די בזה שהוא בנקודה אחת גדול ממך, אם מצאת צדיק שגדול ממך בנקודה אחת, תקבל ממנו את העצות והוא יטהר אותך, ברוך השם שמצאנו את הכהן, הגענו כאן לרבינו בחיידר היכל הקודש, הכל ערוך לפנינו כשולחן הערוך, ובפרשת פרה נהגו לנסוע לצדיקים, סבא שלי זצ"ל היה נוסע לליזענסק לשבת פרה, חיפש צדיק שיטהרנו, לנו יש את רבינו, נוציא את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, ונקבל טהרה, אם שואלים אותך לאן נוסעים לשבת פרה, התשובה שנוסעים לסלון, ומוציאים את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, ומתחזקים בעצות הקדושות של רבינו.

תענוג לראות אברכים מתפללים במנין באמצע עבודה

הייתי עכשיו במנחה מעריב בבית הכנסת 'ירושלים' כאן בקריה, וכל כך נהניתי מזה שאברכים עוצרים את הכל ובאים להתפלל, פגשתי איזה איש חשוב בויליאמסבורג, ואומר לי ביקרתי בקריה וראיתי את האברכים

לשמוע לצדיק ולכל עצותיו

אנחנו חייבים להמשיך לציית לצדיק, ואם הצדיק אומר לקחת אפר ומים וזה יטהר אותנו, נעשה את זה, ואם הכהן אומר לנו ללכת הביתה ולקנות מתנה לחג לאשה, אז נעשה את זה, אברך אחד שאל אותי היום מה לעשות שאמא שלו צריכה איזה תכשיט לחג, ואבא שלו לא רוצה לקנות, והוא שואל אם מותר לו לקנות לה את התכשיט ולכתוב את השם של אביו, אמרתי לו שצריך לחשוב טוב טוב איך לעשות את זה, כי אחרי זה היא תגיד לו תודה, והוא יצעק, ויהיה רק יותר גרוע, ושאלתי אותו אם הוא יכול להציע לאבא שלו שיש לו כסף מיותר ויתן לו לקנות תכשיט, הוא אומר שאבא שלו אומר שזה מיותר ולא קונים מתנות לאשה, אם יש כסף, שמים בצד, אני מבקש ממכם תצייתו לצדיק ותצייתו לתורה, ותקנו מתנה לחג, תקנו לה איזה בגד,

לחברת הצלה, אפילו הגויים אמרו שהם מתפעלים מהאברכים, ואמרתי לאברכים, שגם אני קיבלתי פעם הצלת חיים, מוהרא"ש הציל לי את החיים, אני לא רוצה שתצחקו, אבל אתם מכירים את הבן אדם שעומד כאן עם שלט כבר שלושים שנה ומפגיץ, ככה בדיוק אני הייתי עושה ללא מוהרא"ש, הייתי צועק לכל העולם, שמה שהציונים עושים זה לא בשמינו, כל מה שהחילוני עושה לא קשור לחרדים, ככה הייתי עושה וצועק ומכריז חמישים שנה, אבל מוהרא"ש נתן לי שכל, ואמר לי תגיד משניות בזמן הזה, אני יכול לתת עוד הרבה משלים, אבל לא רוצה לבזות אנשים... מוהרא"ש אמר לי שבזמן הזה אני יכול ללמוד או לטייל עם אשתי ולבנות בית להשראת השכינה, וכך יגדלו ילדים בריאים, אי אפשר לעבוד על הילדים, הם יודעים היטב אם יש שלום בית או לא, הייתי פעם בחתונה לאסוף כסף למוסדות, והיה שם יהודי שאכל ארטיק, והחביא מתחת לשולחן, שאלתי אותו למה הוא מחביא, הוא אמר שלא רוצה שהילדים שלו יראו, אמרתי לו שלא ידאג, הבן שלו כבר עושה אותו דבר בשולחן השני, הילדים רואים את השלום בית של ההורים על העיניים, וכך הם יגדלו בריאים בנפשם, וירצו להישאר בבית הזה, וירצו להישאר יהודים חרדים לד' ולתורתו, ד' יעזור שנזכה שיקויים בנו לטהר טמאים באומר קדוש.

ואם היא קונה כל יום בגד, אז תעזור לה לקנות כל יום, למה צריך כסף אם לא כדי להביא לאשה, ברוך השם שיש לך מקום איפה לשים שם את הכסף, ברוך השם שאתה נשוי, וכי עדיף להיות אדם בודד ולשים את הכסף בצד, שיהיה לך מה לתת למושב זקנים, וכי עדיף שתתרום את הכסף למחקר לחקור תולעים, או לאיזה ארגונים מוזרים ששולחים לעניים גויים באפריקה, תביא את זה לאשתך, ואז יהיה לך עוד יותר כסף, אברך שיש לו ראש טוב יכול להסתדר ולא לתת וכו', אבל עדיף שתסתדר בצורה כזאת שכן תתן לה מה שהיא רוצה וצריכה.

בסוף יתקבל תורת מוהרא"ש

יצאתי כאן לקריה היום כדי להתחיל כאן כתיבת האותיות, אנחנו כל השנים לוקחים איתנו מכאן ספר תורה לאומן לראש השנה, ולכן התחלנו לכתוב ספר תורה קטן, שיהיה יותר קל לקחת לאומן, התחלנו בראשית, מוהרא"ש היה אומר ש'בראשי"ת' ראשי תיבות, בסוף יתקבל תורת רבינו אליעזר שלמה, כל תיקוני זוהר והולך על תיבת בראשית, אשרי האדם שזוכה והולך למקוה כל בוקר ולומד קצת תיקוני זוהר, זה לא חלק הריפוי, זה יותר חלק הרחצה והניקוי לנשמה, אני גם הכנסתי את שמי, בתיבת בראשית, יואל בן ריצא רעכיל תלמיד רבינו אליעזר שלמה, ברוך השם היה היום קידוש השם, בחנוכת השטח החדש

שבת קודש פרשת וישלח בצל ראש הישיבה שליט"א

בויליאמסבורג

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ויתכן שהדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

העתיקה, אבל חסידי ברסלב הקדמונים היו יוצאים בחצות הלילה לבכות אל ד' בתיקון חצות והתבודדות, ואח"כ לרקוד ולשמוח, ופעם אחת כשיצאו ראו שם ערביים עם אקדחים, והערבים עצרו אותם, ואמרו תביאו את הדרכונים, וענו חסידי ברסלב, תעזבו כבר את כל השטויות של עולם הזה, בואו לחשוב על תכלית, בואו איתנו לדבר אל ד', והערבים המשיכו ואמרו, אם לא תביאו דרכונים אנחנו נהרוג אתכם, והם ענו שוב תבואו איתנו לתיקון חצות, בואו לעשות כבר משהו לתכלית, עוד מעט הולכים מן העולם, וככה התווכחו כמה פעמים הלוך ושוב, הערבים מבקשים דרכונים, והם עונים תעזבו כבר את השטויות תבואו לתכלית, והערבים אמרו, בואו נעזוב את המשוגעים והלכו להם.

בשבת בבוקר אמר ראש הישיבה לבחורים ואברכים תקחו ליקוטי מוהר"ן ותלמדו, הרי דיברנו בליל שישי, שבשבת פרה הולכים לכהן שיטהר אותנו מטומאת מת, ואיך הולכים לכהן הולכים לספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, וראש הישיבה אסף את הבחורים והאברכים ולמד יחד איתם בחלק א' סימן ק"ח, זבחי אלוקים רוח נשברה, וקרבן עולה

● כליל שבת בבואי שלום, שם לב ראש הישיבה על אחד האברכים שרקד בפינת בית המדרש מרוב התלהבות, ושלח ראש הישיבה את בנו הילד שילך לרקוד איתו, ואח"כ התחיל ראש הישיבה בעצמו גם לרקוד עם שאר הילדים, בריקודי קודש בהתלהבות עצומה.

● כליל שבת כשהבחורים הגיעו לשבת אחים, שאל אותם ראש הישיבה מה שרו בישיבה בסעודה, ועל מה דיברו, ואמרו שדיברו מהטרגדיה של הבחור הצעיר שנפטר ל"ע, ואשתו של ראש הישיבה שאלה מה הסיפור ולמה וכו', ורימז לה ראש הישיבה שהילדים יושבים בשולחן ולא כדאי לדבר על זה לידם.

● ראש הישיבה הוציא לבחורים כל מיני עוגות וקוגל של חמץ, ואמר שקיבלם למשלוח מנות, ויש נס שפסח אחרי פורים, כך יכולים לאכול את זה כשזה עוד טרי, וביקש מהבחורים שיקחו איתם לישיבה מה שנשאר.

● ראש הישיבה שאל לילדיו, מי רוצה לשמוע סיפור מפחיד אבל זה מסתיים מוזר, וסיפר להם שלפני שנים רבות בירושלים העתיקה, היה איסור חמור לצאת בלילה מגבולות העיר

שהכוונה לאחדות ושלום בית, ואמר שכשיש שלום בבית, אין הס"מ והשדים יכולים להיכנס להזיק לילדים, ואמר שאברך אחד אמר לו שהולך להתגרש, ואמר לו ראש הישיבה תסתכל על הילדים שלך שלא יסבלו, וענה עדיף שהם יסבלו, העיקר שאני לא יסבול, אמר לו ראש הישיבה אם היית בטוח שתתחתן שוב והכל יהיה טוב, נו, אבל מי אומר שהנישואים השניים יצליחו, ומי אומר שתתחתן בכלל, ואף אם הכל יהיה טוב, ברגע אחד יכול הרופא לעדכן אותך שהמצב קריטי... אי אפשר לברוח מהסבל שקצוב, אבל יש דבר אחד שיכול למנוע סבל, תפילה והתבודדות, ואמר האברך שהוא כבר מתפלל על זה הרבה, אמר לו ראש הישיבה אני יכול להגיד לך מה שאני עושה, אני מתפלל על כל דבר, ודברים זזים, ועדיין יש דברים שאני מתפלל עליהם עשרים שנה, וזה העצה היחידה, כי לקחת סמים זה לא עצה בכלל.

דיבר על מנהג חדש של אנשים שאחרי שמחתנים את הילדים, הם מתגרשים, ואמר שח"ו לעודד גירושין, אבל לכל הפחות הם נתנו בית טוב לילדים, והיה להם מקום לדור שם, ודיבר ברמיזה מהטרגדיה הנוראה, איך שחייבים לשמור על הילדים, ואמר שאחד האברכים כאן בבית מדרש, היה שם בדירה, ומאז לא יכול להפסיק לבכות, ושאל את האברך אם זה נכון, ומיד קם האברך והלך לפינה לבכות, ואמר, מה היה מוהרא"ש אומר עכשיו, היה זועק לשמור על שלום בית, לגדל ילדים בריאים, ואמר שלכל בני זוג יכול להיות ויכוח, ולפעמים זה סוער, שלא יעשו זאת ליד הילדים, ילדים קטנים לא יכולים לקבל את זה, דיבר הרבה מענין זה בכאב רב, ואמר אח"כ אני מקווה שפעלתי כאן משהו בענין זה.

בדרך לביתו בעת שפגש עשרות אנשים בדרך ואמר להם גוט שבת כהרגלו, אמר לסובבים שהיום יש הרבה יותר אנשים שעונים בחזרה, כנראה שאין ברירה ואנשים חייבים חיזוקים ושומעים דרשות וחיזוק, והראה לילדיו על

בא על הרהורי הלב, הרהורי עבודה זרה, ומבאר רבינו איך יכול להיות שיהיה ליהודי הרהורים על עבודה זרה, אלא הכוונה שאדם מתפלל בדבקות או שמתבודד בהתבודדות ואח"כ נופל ממדרגתו, וכשחושב שהקב"ה מסתיר עצמו ממנו זה הרהורי עבודה זרה, והעולה היא שהוא משבר את לבו ואומר איך נפלתי ונשלכתי משמים לארץ וכו'.

- דיבר על ענין הנסירה שרבינו כותב בסימן זה, שכשאדם וחיה נבראו יחד שני פרצופין, נסרם הקב"ה בבחינת חת"ך מסופי תיבות פותח את ידיך, ואמר שמוהרא"ש אמר שראשי תיבות של פותח את ידיך זה אפ"י, וכשואמרים פסוק זה יש לכוין שני השמות 'חתך אפ"י', והכוונה שכשחותכים את הכעס יש פרנסה, ואמר שהמטפלים גם עושים מזה פרנסה, הם אומרים לנשום עמוק...

- לפני קריאת פרשת פרה אמר שיכניסו את הילדים כי יש שיטה בשו"ע שקריאת פרה דאורייתא.

- בסיפורי מעשיות המשיך במעשה ג' מהחניגה, על העץ שהשדים לא נותנים להשקות, והשדים חפרו סביב העצים שלא יוכלו להשקותם, ושאלו אותם למה צריכים לחפור שוב ושוב, ענו השדים שבשעה שיש רעידות אדמה ויש מלחמות, כל החפירה משתבשת, ולכן חופרים שוב, וביאר שהעץ הכוונה על נשמת ישראל, ומשקים את הנשמה בתורה ותפילה, והשדים לא נותנים ליהודי להתפלל וללמוד, אבל כשמגיע איזה צרה או מלחמה היהודים מיד פונים בחזרה אל הקב"ה ומשקים את העצים, ולכן יש לחפור שוב ושוב כי רוצים למנוע ולקחת שוב את האנשים מהקב"ה.

- ובהמשך הסיפור ראו שיש אדם אחד שיושב שם ואומר לא לפחד מהשדים, וביאר שהכוונה לצדיק, שמרגיע את האנשים ואומר להם לא לפחד מכלום.

- ובהמשך הסיפור היה עיגול של אנשים והשדים לא יכלו להיכנס לשם, וביאר

יש בכך.

במוצאי שבת בלימוד הדף אמר על הכפל הלשון השב תשיבם אפילו החזירה וברחה החזירה וברחה, שהכוונה שחייבים להשיב אנשים להשי"ת, אף אם הלכו וברחו, יש להחזירם שוב, ולא די בלכתוב מכתב אחד או שני מכתבים, אלא לכתוב שוב ושוב, לשוב ולחזור להשי"ת.

במשך השבוע אמר לאחד הבחורים שיכנס לסייע בתלמוד תורה באחד הכיתות עקב שמלמד אחד לא יכול לבוא, ואמר לבחור, הרי עם ישראל היו צריכים להיות במצרים ארבע מאות שנה, והיו שם רק מאתיים ועשר שנה, כי קושי השיעבוד השלים הזמן, ואמר לבחור, אותו דבר זה עם בחור בישיבה, קצבו לו כמה שנים להיות בישיבה, ואם הוא עובד קשה יותר זה יורד מקצבת השנים, ויתחתן יותר מהר ב"ה.

במשך השבוע שאל כמה בחורים האם קראתם עצתו אמונה פרשת ויקרא, וכשענו בשלילה, אמר, אם כן אין לי מה לכתוב יותר, ואכן לפרשת צו לא יצא עצתו אמונה, ואח"כ אמר שאף אם יש אברכים שלא קוראים עצתו אמונה, מרוב טירדת הזמן, ולא קוראים שום דבר, אבל בני ביתם קוראים רק את זה ולא מכניסים שאר מגזינים ולכן יש להמשיך לכתוב, שלא יקראו בבית דברים אחרים.

אנשים שאמרו לו גוט שבת, שלפני כמה שנים איימו עליו והלכו לרבנים נגדו וכו'.

בסעודה שלישית לימד שוב את סימן ק"ח, והרחיב בענין התפילה והתבודדות, וגם שהקב"ה דורש מאיתנו את הדברים הקטנים שאנחנו יכולים לעבדו, אף אם בחור יכול ללמוד ח"י פרקים משניות, אל ישבר מזה האברך, וילמד לכה"פ את הפרק משניות שיכול.

ודיבר על ליקוטי מוהר"ן שהרבה אנשים אוהבים ללמוד את הספר, כי יש בה חידושים יפים, וביאורים יפים בפסוק, אבל לא יודעים איך ללמוד מזה למעשה, אבל מי שרוצה יכול לראות בדבר רבינו מה עושים למעשה, רבינו כותב בסימן זה כל כך יפה במתק לשונו איך להתבודד, ואיך לשפוך שיח ולבכות על ההתרחקות מהשי"ת.

היה שם אחד משונה קרן שהסתובב בחוץ, ואמר ראש הישיבה, שמותר לו להיות שם, אך ורק בתנאי שהוא יושב בשקט בבית מדרש, וכך יוכל לראות כל הזמן מה עושה, אבל לא יסתובב בחוץ ומי יודע מה יחולל שם, ואם יסתובב בחוץ שיוציאו אותו מהבנין לגמרי.

ראש הישיבה הריח משהו ושאל מה הריח, ואמר לו אחד, לראש ישיבה יש ריח טוב, כי כמה ימים קודם לכן כששרפו משהו באיזה פינה, מיד הריח ושאל מה שורפים, אמר לו ראש הישיבה בתמיהה: ריח יש בכך? טהרה
